

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 108/05-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. augusta 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť mesta D., zastúpeného primátorom mesta PaedDr. L. B., právne zastúpeného advokátkou JUDr. B. S., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 43/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 43/01 **p o r u š i l** základné právo mesta D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Mestu D. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Dolný Kubín **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Mestu D. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 340 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsať slovenských korún), ktoré je Okresný súd Dolný Kubín povinný vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. B. S., D., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 20. apríla 2005 č. k. IV. ÚS 108/05-15 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť mesta D. K., zastúpeného primátorom mesta PaedDr. Ľ. B. (ďalej len „sťažovateľ“), právne zastúpeného advokátkou JUDr. B. S., D., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 43/01.

Zo sťažnosti vyplýva: *„Sťažovateľ podáva týmto sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1) Ústavy Slovenskej republiky vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, upraveného v čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 43/01, ktoré konanie sa týka žaloby sťažovateľa o privolenie súdu k výpovedi z nájmu bytu proti žalovaným 1) JUDr. V. S., 2) Ing. K. S. obaja bytom N.*

Žaloba bola podaná na Okresný súd v Dolnom Kubíne dňa 23. 01. 2001. Prvé pojednávanie vo veci bolo dňa 17. 05. 2001 a odvtedy súd nekonal až do 26. 05. 2003 pričom pojednávanie tohto dňa bolo odročené za účelom vyžiadania si správy od OSBD N. a tiež predvolania svedka M. M. Žiadaná správa bola súdu doručená 21. 07. 2003 a vo veci odvtedy neboli robené žiadne úkony.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd bol v konaní nečinný, čím porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky. (...)

Sťažovateľ (...) dňa 02. 04. 2004 podal sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prisediacich v znení neskorších predpisov, predsedovi Okresného súdu v Dolnom Kubíne, ktorý na sťažnosť odpovedal dňa 18. 05. 2004 tak, že konštatoval prieťahy v konaní avšak opatrenia na ich odstránenie neprijal. (...)

Sťažovateľ na základe uvedeného navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky po predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1) zákona Slovenskej národnej rady č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3) citovaného zákona a aby vo veci samej vyhovel jeho sťažnosti.

Od Ústavného súdu Slovenskej republiky sťažovateľ požaduje primerané finančné zadostučinenie v sume 60.000,- Sk (slovom šesťdesiatisíc slovenských korún). Takto uplatnenú sumu primeraného finančného zadostučinenia odôvodňuje sťažovateľ tým, že nečinnosť súdu spôsobuje právnu neistotu ohľadne užívania majetku sťažovateľa žalovanými.

Sťažovateľ žiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky prijal tento nález:

Základné právo mesta D. upravené v čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 43/01 porušené bolo.

Okresnému súdu v Dolnom Kubíne sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

Mestu D. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva finančné zadostučinenie vo výške 60.000,- Sk (slovom šesťdesiatisíc korún slovenských), ktoré je Okresný súd v Dolnom Kubíne povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Mestu D. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 9 340,- Sk (za dva úkony právnej pomoci), ktoré je Okresný súd v Dolnom Kubíne povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. B. S., D., do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda JUDr. P. B. listami sp. zn. Spr. 2052/04 z 26. augusta 2004 a sp. zn. Spr. 468/05 z 9. júna 2005 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam okresného súdu listom z 27. júna 2005.

2. 1. Predseda okresného súdu vo svojich vyjadreniach uviedol chronológiu úkonov okresného súdu a ďalej uviedol:

„(...) Rozhodujúci vplyv na priebežnosť vykonávania jednotlivých procesných úkonov mala jednak stále pretrvávajúca kritická personálna situácia na tunajšom súde ako aj viacnásobná zmena zákonného sudcu v tejto veci (...).

Určitý vplyv na dĺžku konania malo aj nevykázané doručenie predvolania na pojednávanie dňa 17. 5. 2001 u žalovaného v II) rade, odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania určeného na deň 28. 4. 2003 u žalovanej v I) rade s pojednávaním kde vystupovala ako zástupkyňa účastníka. Vyslovujem presvedčenie, že v prípade, ak by neboli na tunajšom súde personálne problémy (podstav sudcov je tu nepretržité posledných 10 rokov, ktorý sa v určitých obdobiach ešte viac prehlboval), nevznikli by v danej veci prieťahy, ktoré sa vyskytli od druhej polovice r. 2001 do r. 2003, v druhom polroku r. 2003 a v prvom polroku r. 2004, pretože aj z mojej pozície by som dokázal náznaky možných prieťahov riešiť.“

2. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedla: *„Máme za to, že vo veci sme predložili všetky dostupné dôkazy, ktorými sme preukázali porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.“*

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní - vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva - ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (m. m. I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

4. V tejto veci pôvodne prijímal sťažnosť IV. senát ústavného súdu, pretože v roku 2004 a v roku 2005 v súlade s rozvrhom práce na tento rok bol sudca spravodajca Juraj Horváth členom IV. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu uznesením z 31. mája 2005 Dodatkom č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2005 sp. zn. Spr 1164/04 rozhodlo, že s účinnosťou od 8. júna 2005 sa sudca spravodajca Juraj Horváth stal členom I. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu zároveň rozhodlo, že veci, v ktorých je sudcom spravodajcom Juraj Horváth, sa prejednávajú v I. senáte ústavného súdu. Z tohto dôvodu sa táto vec prejednala a rozhodla vo veci samej v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 43/01:

- 23. január 2001 - sťažovateľ žalobou podanou na okresnom súde sa domáhal privolenia súdu k výpovedi z nájmu bytu proti JUDr. V. S. (ďalej len „žalovaná v I. rade“) a Ing. K. S. (ďalej len „žalovaný v II. rade“), obaja bytom N., (spolu ďalej len „žalovaní“);

- 26. január 2001 - okresný súd zaslal žalobný návrh žalovaným na vyjadrenie v lehote 15 dní;
- 4. máj 2001 - okresný súd nariadil termín pojednávania na 17. máj 2001, ktoré odročil z dôvodu neprítomnosti žalovaných (žalovaná v I. rade sa ospravedlnila) a za účelom vykonania lustrácie v registri „C“;
- 19. február 2003 - okresný súd nariadil pojednávanie na 24. marec 2003, ktoré bolo 21. marca 2003 pre chorobu predsedu senátu odročené na 28. apríl 2003, následne z dôvodu kolízie pojednávani právnej zástupkyne, ktorá je v konaní žalovanou v II. rade, na 26. máj 2003;
- 26. máj 2003 - okresný súd na pojednávani vypočul právneho zástupcu sťažovateľa a žalovaných a následne pojednávanie odročil na neurčito za účelom vyžiadania si správy od Okresného stavebného a bytového družstva Nové Zámky (ďalej len „OSBD“), kedy došlo k prevodu členských práv bytu v N. a z akých dôvodov, a predvolania svedka M. M., bývalého vedúceho oddelenia služieb a životného prostredia Mestského úradu D., ktorý jednal so žalovanou v I. rade o jej dobrovoľnom odovzdaní sporného bytu sťažovateľovi;
- 3. júl 2003 - okresný súd požiadal OSBD o podanie správy, kedy došlo k prevodu členských práv k citovanému bytu v N. a z akých dôvodov, a 28. júla 2003 urgoval podanie správy;
- 11. marec 2004 - právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala okresný súd o nariadenie termínu pojednávania;
- 18. august 2004 - okresný súd nariadil termín pojednávania na 23. september 2004 a požiadal Správu katastra N. o zaslanie aktuálneho výpisu z LV č. 1151 k. ú. N.;
- 23. september 2004 - okresný súd na pojednávani vypočul právnu zástupkyňu sťažovateľa, žalovanú v I. rade a žalovaného v II. rade, následne pojednávanie odročil na 26. október 2004 za účelom vyžiadania správy z Katastrálneho úradu v N., Správy katastra N., ohľadne skutočností, ktoré nehnuteľnosti nadobudol žalovaný v II. rade počas trvania manželstva so žalovanou v I. rade a ktoré nehnuteľnosti sú časťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda žalovanej v I. rade a žalovaného v II. rade;
- 28. september 2004 - okresný súd požiadal Katastrálny úrad v N., Správu katastra N., o zaslanie listov vlastníctva nehnuteľností určených uznesením na pojednávani 23. septembra 2004;

- 16. november 2004 - okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom tak, že žalobu zamietol a sťažovateľa zaviazal zaplatiť žalovanej v I. rade a žalovanému v II. rade trovy konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 4. februára 2005.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec

prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva ne prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01).

Predmetom sporu v konaní pred okresným súdom je privolenie súdu k výpovedi z nájmu bytu.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa posudzovanie otázky, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzuje vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu (napr. predmet sporu), a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosti veci, správania účastníka konania a postupu súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v tomto prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto konania, ktorá trvala viac než štyri roky, podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci (v konaní pred okresným súdom v procesnom postavení žalobcu), ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný, resp. nepreukázal vo veci relevantnú procesnú činnosť v období:

- od 17. mája 2001 (pojednávane na okresnom súde) do 19. februára 2003 (nariadenie pojednávania na 24. marec 2003), t. j. viac ako 21 mesiacov,
- od 3. júla 2003 (okresný súd požiadal OSBD o podanie správy) do 18. augusta 2004 (okresný súd nariadil pojednávane na 23. september 2004), t. j. viac ako 13 mesiacov.

Okresný súd tak v dôsledku svojej nečinnosti spôsobil priet'ahy v konaní viac ako 2 roky a 10 mesiacov.

Obranné tvrdenie okresného súdu, že *„Rozhodujúci vplyv na priebežnosť vykonávania jednotlivých procesných úkonov mala jednak stále pretrvávajúca kritická personálna situácia na tunajšom súde, ako aj viacnásobná zmena zákonného sudcu v tejto veci (...)“*, ústavný súd nemôže akceptovať.

Námietka nedostatočného personálneho obsadenia súdu a vo väzbe na to neprimerané zaťaženie sudcov pri vybavovaní agendy nepredstavujú dôvody, ktoré by mohli byť interpretované inak než technické a organizačné problémy, ktoré však nemôžu ísť na ťarchu účastníka, ktorý od súdu právom očakáva ochranu svojich práv bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. IV. ÚS 58/02). V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (m. m. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (m. m. I. ÚS 156/02, I. ÚS 65/04).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. Vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosti rozsudku okresného súdu v tejto veci 4. februára 2005 ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia neprikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'účinenie.

Sťažovateľ sa domáhal aj priznania primeraného finančného zadost'účinenia vo výške 60 000 Sk, ktoré odôvodnil „*tým, že nečinnosť súdu spôsobuje právnu neistotu ohľadne užívania majetku sťažovateľa žalovanými*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľa dostatočným zadost'účinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadost'účinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, vzhľadom na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa a na bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu v trvaní takmer troch rokov považuje za primerané vo výške 30 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému z účastníkov konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania trovy.

Úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia. Advokátka si uplatnila trovy za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu 28. júna 2004. Za dva úkony vykonané v roku 2004 patrí odmena v sume 4 534 Sk a k tomu dvakrát náhrada režijného paušálu po 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platnej do 31. decembra 2004). Odmena advokátke za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu 9 340 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2005